

# ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 ΜΑΪΟΥ 1940

ΑΡΙΘ. 9

## ΕΟΡΤΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ  
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ  
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρῦσανθος ἀπῆλθον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Πάσχα τὴν ἀκόλουθον ἐγκύκλιον πρὸς τὸν Ὁρθόδοξον ἑλληνικὸν λαόν :

Χρῦσανθος ἕλω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος εἰς πάντας τοὺς εὐλογημένους χριστιανοὺς ἡγιασμένους ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου, μεθ' ὅλων τῶν ἐπικαλουμένων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντα τόπον αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν. Χάρις ἡμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Λαμπρὰν καὶ ὡραίαν ἐπανέτειλεν ὑμῖν καὶ ἐφέτος τὴν εορτὴν τοῦ Πάσχα ἢ ἀπειρος τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία, καὶ οἱ ἀπανταχοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ λαμπρυνόμεθα τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτυσσόμεθα καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγχωροῦμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, βοῶντες «Χριστὸς Ἀνέστη».

Χθές, ἵνα κατὰ Γρηγόριον τὸν Θεολόγον εἴπωμεν, ὁ ἀμνὸς ἐσφάζετο, καὶ αἱ φλιαὶ τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἐχρίοντο, καὶ ἐθρήνησεν Αἴγυπτος τὰ πρωτότοκα αὐτῆς, ἡμᾶς δὲ ἀντιπαρήλθεν ὁ δλοθρεύων καὶ ἡ σφραγὶς φοβερά καὶ ἁγία, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αἵματος ἐτείσθημεν. Σήμερον δὲ ὀλοτελῶς ἐφύγομεν τὴν Αἴγυπτον καὶ Φαραῶ τὸν πικρὸν δεσπότην καὶ τοὺς βαρεῖς ἐπιστάτας, καὶ ἠλευθερώθημεν ἀπὸ τὸν πηλὸν καὶ τὴν πλινθείαν καὶ τὴν καταναγκαστικὴν δουλείαν καὶ καλούμεθα νὰ εορτάζωμεν τὸ Πάσχα, ὅπερ σημαίνει εορτὴν ἐξόδιον, «οὐχὶ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εὐλοκρινείας καὶ ἀληθείας», χωρὶς νὰ ρυπαίνη ἡμᾶς κανὲν ἐκ τοῦ αἰγυπτιακοῦ καὶ ἀθέου φρυγάματος.

Χθές συνεσταυροῦμεθα μετὰ τοῦ Χριστοῦ, σήμερον συνδοξαζόμεθα. Καρποφορήσωμεν εἰς ἔργα ἀγαθὰ χάριν τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν παθόντος καὶ ἀναστάντος. Ἀποδώσωμεν εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν τὴν ἀρχέτυπον εἰκόνα καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς, πλασθείσης κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ, συναισθανθῶμεν τὸ ἀξίωμα ἡμῶν ὡς ἀνθρώπων, ἐνοήσωμεν τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν καὶ ὑπὲρ τίνος Χριστὸς ἀπέθανεν. Ἀπέθανεν, ἵνα σώσῃ καὶ ἡτιμάσῃ ἵνα δοξάσῃ. Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει.

Ἄλλ' ἐν μέσῳ τῆς χαρᾶς ἡμῶν ταύτης πένθιμον καὶ μελαγχολικὸν ἀντηχοῦσιν αἱ ἀπὸ πολλῶν μηνῶν τὴν βόρειον καὶ δυτικὴν Εὐρώπην ταράττουσαι ἀκαταστασίαι καὶ ἀκοαὶ πολέμων' καὶ ἐγείρεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ σπλιβοῦνται ὄμοφαῖα, καὶ μεθύει μάχαιρα σφάζουσα, ἐξουθενούσα, ἀφανίζουσα. Καὶ περιοχῆθη εἰς τὸν κόσμον θλίψις καὶ ὀδύνη μεγάλη καὶ ἐπειδὴ ἐπληθύνθη ἡ ἀνομία, ἐψυχράνθη ἡ ὑπὸ τοῦ Κυρίου κηρυχθεῖσα καὶ διὰ τοῦ Σταυρικοῦ Αὐτοῦ θανάτου σφραγισθεῖσα ἀγάπη, καὶ οἱ τὸ ὄνομα τοῦ πρᾶου καὶ φιλανθρώπου Χριστοῦ φέροντες λαοὶ συμπλέκονται πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀλληλοσφάζονται.

Καὶ ἔγιναν τὰ πάντα ὡς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη ὁ κόσμος, οὐδὲ ἡ νῦν εὐταξία καὶ μόρφωσις' ἀλλὰ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου ἐφέρετο καὶ συγκεχυμένα τὰ πάντα καὶ ἀνώμαλα ἔχρηζον τῆς εἰδοποιῶν χειρὸς καὶ δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Διέρχονται οἱ πολεμοῦντες λαοὶ διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι θὰ ἐξέλθωσιν αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτῶν εἰς ἀναψυχὴν, διότι φιλάνθρωπος καὶ πολυέλεος ὁ Κύριος δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς εἰς τέλος, οὐδὲ θὰ διαρρήξῃ τὴν μετὰ τῶν χριστιανικῶν λαῶν συναφθεῖσαν καὶ διὰ τοῦ τιμίου Αὐτοῦ αἵματος σφραγισθεῖσαν Διαθήκην, ἀλλὰ θὰ ἐκτείνῃ καὶ πάλιν ἐξ ὕψους τὴν εἰδοποιὸν Αὐτοῦ χεῖρα καὶ δύναμιν καὶ θὰ μεταποιήσῃ τὸ ἡθικὸν χάος καὶ τὴν κυκλοῦσαν ἡμᾶς ἄβυσσον εἰς κόσμον, καὶ τὴν μαινομένην καταιγίδα θὰ διαλύσῃ εἰς αὔραν. Καὶ θὰ στρέψῃ τὸν κοπετὸν τῶν λαῶν εἰς χαρὰν καὶ τὴν ὀδύνην εἰς εὐφροσύνην, ἵνα πάντες οἱ χριστοφόροι λαοὶ ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ προσκυνῶμεν καὶ δοξάζωμεν Χριστὸν ἀναστάντα, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν Εὐχέτης

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ  
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ  
ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ [β']

Τρίτον κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ προκατόχου ἡμῶν εἶναι ἡ προσλαλιὰ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν, ὅστις κατελάμβανε τὰ παραχωρηθέντα τμήματα, μετὰ ταύτην δὲ τὰ ἀποσταλέντα ὑπ' αὐτοῦ τηλεγραφήματα ἐπὶ τῷ ἐθνικῷ τούτῳ γεγονότι πρὸς τε τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν τότε Πρωθυπουργόν, ὁμοίως ἢ προσφώνησις πρὸς τοὺς ἀντιπροσώ-

πους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἐπισκεφθέντας τὰ καταληφθέντα αὐτὰ μέρη καὶ ἐν τέλει τὸ πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τηλεγράφημα αὐτοῦ, εὐχαριστοῦντος διὰ τὸ ἀπονεμηθῆν αὐτῷ παράσημον.

Ἡ χαρὰ, ἣτις κατεῖχε τότε τὰς καρδίας τῶν Θεσσαλῶν καὶ ἡ ἀπάνταστος εὐφροσύνη τῆς ψυχῆς, ἣτις ἐπὶ τῷ εὐτυχῆ τούτῳ ἱστορικῷ γεγονότι τῆς ἐλευθερίας διεκύνετο εἰς τὰ πρόσωπα ὄλων, παρουσιάζονται εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἱεράρχου τούτου, ὅστις ἠτύχησε νὰ ἴδῃ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν καὶ νὰ τὸν ὑποδεχθῆ, φέροντα εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν του τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ φαντάζεσθαι τις ὁποῖας στιγμὰς ἀλησιμονήτους ἔζησαν κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον καὶ ὁ Ποιμὴν καὶ τὸ ποίμνιον, καὶ εἰς ποῖον πέλαιος εὐτυχίας ἔπλεον διὰ τὸ εὐχάριστον αὐτὸ γεγονός, ἐκτιμῶ δὲ συγχρόνως καὶ τὴν ἀγάπην τούτων πρὸς τοὺς ἔτι ἐν τῇ δουλείᾳ παραμειναντας ἀδελφούς, πρῶγμα τὸ ὁποῖον μέσα εἰς τὴν ἀτελείωτον χαρὰν τῶν ἀποτελεῖ ἀντικείμενον θλίψεως.

Τὰ συναισθήματα αὐτὰ τὰ ὠραία, ἐκφράζει καὶ ἀποδίδει ἡ προσλαλιὰ τοῦ Ἐπισκόπου τῶν, ὅστις ἐκπροσωπῶν τὸν λαὸν τῆς Ἐπισκοπῆς του τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1881 προσεφώνησεν οὕτω τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν.

«Ποιμὴν καὶ ποίμνιον, Κύριε Ἀρχηγέ τοῦ ὠραίου τούτου στρατοῦ, ἀκατάσχετοι ὑπὸ τῆς γλυκυτέρας τῶν χαρῶν ἐξεληθόντες εἰς προῦπάντησιν ὑμῶν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὑμῶν τῶν προδρόμων τῆς εὐνομίας καὶ τῆς τάξεως, μετὰ συγκεκμημένης καρδίας ἐκ μέσης ψυχῆς προσφωνοῦμεν ὑμῖν τὸ καλῶς ἤλθετε.

»Τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς κυματίζουον κυανόλευκον τοῦτο σῆμα, Κύριοι, ὁ ἄγγελος οὗτος τῆς γλυκυτάτης ἐλευθερίας, πρὸς ὃ μεθ' ὑπερηφανείας ἔμα καὶ σεβασμοῦ ἀτενίζομεν, ἦτο καὶ θὰ εἶναι τὸ ἰνδαλμα, τὸ ὁποῖον μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας ἔμαθε νὰ προσκυνῆ σύμπας ὁ ὑπ' ἐμὲ ἐλληνικώτατος λαὸς τῆς προτελευταίας ταύτης ζώνης τῆς Θεσσαλιώτιδος γῆς. Ἀπόδειξις τὰ ὑπὸ ἀπλέτου χαρᾶς γερόντα πρόσωπα τῶν χριστιανῶν μου, τῶν ἀκολουθησάντων μοι εἰς τὴν ὑμετέραν ὑποδεξίωσιν.

»Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐρατεινῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας ἀνανεῖται ἐν ἐμοὶ ἰδίᾳ καὶ αἰσθημὰ τι δύσθυμον, ἀναμνηστικὸν καὶ ἄλλων ἀξίων ὡσαύτως ἐλευθερίας προσφιλεστάτων μοι τέκνων πνευματικῶν, ἃ ὁ κακὸς δαίμων φαίνεται φθονήσας δὲν ἀφήσεν, ἵνα, ὅπως συνήθλησαν καὶ συνεκακούχησαν μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ ἐμοῦ Πατρὸς τῶν, οὕτω καὶ συμπανηγυρίσωσι νῦν καὶ ταῦτα καὶ συνεορτάσωσι μετ' ἐμοῦ. Ἐνωῶ, Κύριοι, τὸ Λιτόχωρον καὶ τὰ παρὰ τὸ Λιτόχωρον ἀποκλειόμενα τοῦ παρόντος γάμου χωρὰ τῆς ταπεινῆς ἐπισκοπῆς μου. Τὸ Λιτόχωρον, τὸ θυσία εἰς τὸν θωμὸν τῆς πατρίδος προσενεχθῆν Λιτόχωρον, τὸ Λιτόχωρον τὸ ἀγογγύστως ὑποστὰν πάντα τὰ δεινὰ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1878, χάριν τῆς ἑαυτοῦ ἐλευθερίας, ἥδη τύχη κακῆ ἀποτελεῖ, ὡς μὴ ὄφειλε, τὸ μεθόριον τῆς δούλης ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος.

»Ἀλλὰ καὶ οὕτως εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τεχνία μου. Σκιρτῶντες διὰ ταῦτα ἡμεῖς ὑπὸ χαρᾶς, χριστια-

νοὶ μου, δάκρυα χαρᾶς σπείσωμεν ἐπὶ τῇ ἀναιμάκτῳ ἡμῶν ἀπολυτρώσει, καὶ, ἀφ' οὗ πρῶτον ὑπὲρ τῶν πέραν τῶν ὁρέων ἐκείνων ἀπομεινάντων τῇ δουλείᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν συνευχηθῆτε μετ' ἐμοῦ, ὅπως καὶ ἐκεῖνοις χαρίσεται ὁ Ἱψίστος τὴν σημερινὴν ἡμῶν εὐτυχίαν, ἀναφωνήσωμεν εἶτα μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ ἐκ τῶν μυχιαιτάτων τῶν ἡμετέρων καρδιῶν. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος, ζήτω τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ζήτω ὁ ἑλληνικὸς στρατός».

Ἀκολουθεῖ τὸ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τηλεγράφημα, σταλὲν τῇ ἐπιούσῃ, ἔχον οὕτω.

Μεγαλειότατον Βασιλέα, Ἀθήνας

«Ποιμὴν καὶ ποίμνιον ἐπισκοπῆς Πλαταμῶνος ἀκατάσχετοι ὑπὸ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιῶντες προσερχόμεθα καθυποβαλεῖν θεοδοξάστῳ ὑμῶν θρόνῳ ἡμετέραν ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν, συγχαίροντες ἐπὶ καταλήψει καὶ ἡμετέρῳ τμήματος ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι, ἣν διαφυλάττει Κύριος ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ».

Ἐν Ἀμπελακίοις 2 Σεπτεμβρίου 1881

Ἀὔθιμερόν καὶ πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, ἔχον οὕτω. Κύριον Πρωθυπουργόν

«Ποιμὴν καὶ ποίμνιον ἐπισκοπῆς Πλαταμῶνος, δάκρυα χαρᾶς σπένδοντες διὰ κατάληψιν καὶ ἡμετέρου διαμερίσματος, πλήρεις συγκινήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ προσερχόμεθα ἐξ ὑπωρειῶν Ὀσσης καὶ Ὀλύμπου ἐκφράσαι ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι ἀπειρον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην διὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα σφύρονος ὑμῶν πολιτικῆς».

Ἐν Ἀμπελακίοις 2 Σεπτεμβρίου 1881

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας, ἀντιπρόσωποι τῶν Προστατῶν Δυνάμεων ἐπεσκέφθησαν τὰ διάφορα τμήματα τῆς Θεσσαλικῆς χώρας. Τούτους ὑπεδέξατο ἐν Ἀμπελακίοις ὁ Ἐπίσκοπος Πλαταμῶνος Ἀμβρόσιος, ὅστις καὶ προσεφώνησε τούτους ὡς ἑξῆς.

Κύριοι

«Εὐτυχῆς λογίζεται ἡ ἐπὶ τῶν Τεμπῶν ἱστορικῆ αὐτῆ κωμόπολις, δεχομένη ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς σήμερον Ἰμάς τοὺς γερασμίους ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. Ἐξ ὀνόματος δ' αὐτῆς λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ προσφωνήσω ὑμῖν τὸ ὡς εὖ παρέστησε, ἐπιλαμβάνομαι τῆς τερινῆς ταύτης περιστάσεως νὰ δηλώσω δι' Ἰμάς πρὸς τὰς ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύετε, Κύριοι, Δυνάμεις, ὅτι ὁ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν μου χριστιανικὸς λαὸς τοῦ διαμερίσματος τούτου αἰωνίως θέλει εὐγνωμονεῖ πρὸς τὰς εὐεργέτιδας Δυνάμεις, τὰς ψηφισάσας τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἐνωσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα».

Ζήτησαν αἱ προστάτιδες Δυνάμεις.

Ζήτησαν οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν.

Ἐν Ἀμπελακίοις τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1881

Κατὸν μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἡ Κυβέρνησις ἀπένευμε πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Πλαταμῶνος τὸν Ἀργυροῦν Σταυρόν, ἐγνωστοποίησε δὲ τοῦτο αὐτῷ ὁ Πρωθυπουργὸς Κουμουνοδοῦρος συγχαίρων ἅμα. Πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀμβρόσιος ἀπέστειλε τὸ κάτωθι εὐχαριστήριον τηλεγράφημα.

Πρωθυπουργόν Κύριον Κουμουνοδοῦρον

«Ἀποδέχομαι εὐγνωμόνως ἀπονεμηθῆν μοι παράσημον ὡς ἐνδείξιν ὑψηλῆς Βασιλικῆς ἐνδοξίας, ἀμέ-

σως πρὸς τὸ ταπεινὸν πρόσωπόν μου ἀναφερομένης. Διαβεβαιώσατε λαοφίλητον Βασιλέα ὅτι καὶ ψυχὴν θύω ὑπὲρ θρόνου δυναστείας Αὐτοῦ. Κύριος εὐλογοῖ Αὐτὸν καὶ τὸν οἶκον Αὐτοῦ. Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως ἐπὶ ὑμετέροις συγχαρητηρίοις».

Ἐν Ἀμπελακίσις 22 Νοεμβρίου 1881.

(Ἀκριβὲς ἀντίγραφον).

(Συνεχίζεται)

† Ο ΛΑΡΙΣΗΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

## Η ΑΜΟΙΒΗ ΚΑΙ Η ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

[4]

### 3. Ἀπαρχαί, καρποφορίαι καὶ δεκάται.

Ἄλλ' ὁ σημαντικώτερος τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν διατιθεμένων πόρων ἦτο ὁ ἐκ τῶν ἀπαρχῶν ἢ καρποφοριῶν καὶ τῆς δεκάτης προερχόμενος. Οὗτος, ἔχων τὰς ρίζας αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ διὰ τὴν λατρείαν γινόμεναι προσφοραί, ἐν τῇ Ἰσραηλιτικῇ θρησκείᾳ<sup>1</sup>, ἀπαντᾶ ἤδη περὶ τὰ τέλη τοῦ πρώτου αἰῶνος, θεωρούμενος ὡς συνέχεια τῶν ἐν τῇ Π. Δ. γινόμενων χάριν τοῦ ἱερατείου προσφορῶν. «Ὑμεῖς οὖν σήμερον, ὦ ἐπίσκοποι, ἐστὲ τῷ λαῷ ὑμῶν ἱερεῖς, λευταῖαι... ὑμεῖς τοῖς ἐν ὑμῖν λαϊκοῖς ἐστε προφήται, ἄρχοντες καὶ ἡγούμενοι καὶ βασιλεῖς, οἱ δοχεῖς τοῦ λόγου καὶ ἀγγελτῆρες, οἱ γινώσται τῶν γραφῶν καὶ φθόγγοι τοῦ Θεοῦ καὶ μάρτυρες τοῦ θελήματος αὐτοῦ, οἱ πάντων τὰς ἁμαρτίας βαστάζοντες καὶ περὶ πάντων ἀπολούμενοι»<sup>2</sup>.

Αἱ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγόμεναι προσφοραὶ ἦσαν ποικίλαι, περιλαμβάνουσαι τὰς ἀπαρχὰς πρῶτον παντός ἐδωδίου. Οὕτως ἐκ τῶν γεννημάτων τοῦ ληνοῦ καὶ τοῦ ἀλωνίου ἐκ τοῦ οἴνου ἢ ἐλαίου, ἐκ τοῦ μέλιτος ἢ ἀκροδρύων ἢ ὀπωρῶν, ἐκ τοῦ νέου ἄρτου ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων ἢ τῶν βοῶν<sup>3</sup> ἔπρεπεν αἱ ἀπαρχαὶ νὰ προσφέρονται χάριν τῶν ἱερέων καὶ τῶν πτωχῶν. Ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς δέιπνοις ἢ ἀπαρχῇ τῶν φαγητῶν, ἐὰν μὲν ἦσαν παρόντες οἱ ἱερεῖς ἐδίδοτο εἰς αὐτούς, ἐὰν δὲ δὲν παρίστατο ἀπεστέλλετο εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν<sup>4</sup>.

Εἰς τὰς περὶ ἀπαρχῶν διατάξεις ὑπέκειντο ὡσαύτως οὐ μόνον τὰ ἐδωδία, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀργύριον, ἦτοι αἱ εἰς ρευστὸν χρῆμα πρόσοδοι, τὰ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ἐν γένει πᾶν κτήμα τῶν χριστιανῶν.

Φαίνεται ὅμως εἰς τὴν συλλογὴν καὶ προσφορὰν τῶν ἀπαρχῶν ἢ τῶν καρποφοριῶν ἐσημειώθησαν ἀνωμαλίαι, δι' ὃ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Οὕτως ἀφ' ἐνός μὲν ὠρίσθη ὅτι ἡ συλλογὴ αὐτῶν δεόν νὰ γίνεται μετὰ γνώμης τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπί

τούτω ἐντεταλμένου<sup>1</sup>, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι πρὸς εὐλογίαν εἰς τὸν ναὸν ἔπρεπε νὰ προσάγωνται μόνον αἱ σταφυλαὶ καὶ ὁ σίτος<sup>2</sup>, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸν οἶκον, προφανῶς τοῦ ἐπισκόπου<sup>3</sup>. Τοῦτο καθωρίσθη, διότι, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, πολλοὶ ἐνόμιζον, ὅτι ἐκ τῶν προσαγομένων εἰς τὸν ναὸν πρὸς εὐλογίαν δώρων ἠδύνατο εἶτα νὰ μεταλαμβάνωσιν εἰς ἀγιασμόν ἀντὶ τῆς Θ. Εὐχαριστίας<sup>4</sup>.

Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνει ἰδιαίτερον εἰς τὸν ἀναγνώστην τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν ἐντύπωσιν εἶναι, ὅτι αὐστηρὰ λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν προέλευσιν τῶν ἀπαρχῶν. Ὡς ἐν τῇ Π. Δ. ἀπηγορεύετο ἡ ἀποδοχὴ προσφορῶν ἐκ μέρους ὠρισμένης τάξεως ἀνθρώπων<sup>5</sup>, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἡ ἀποδοχὴ προσφορῶν ἐκ μέρους τῶν ἀμετανοήτως ἁμαρτωλῶν ἐθεωρεῖτο ὡς εἶδος τι σιμωνίας. Διότι ἐπιστεύετο ὅτι ὁ ἁμαρτωλός, ὁ ἀμετανοήτως ἐξακολουθῶν τὴν ζωὴν τῆς ἁμαρτίας, προσφέρων τι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δὲν ἐκινεῖτο εἰς προσφορὰν ἐκ συμπαθείας καὶ ἀγάπης, ἀλλ' ἐκ ἐκ ιδέας, ὅτι οὕτω θὰ ἐξηγόραζε τὴν Θ. Χάριν<sup>6</sup>.

(Συνεχίζεται)

ΙΕΡΟΔ. ΙΕΡΩΝ. Ι. ΚΟΤΣΩΝΗΣ  
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

1. Πρὸς Κανὼν Ζ' καὶ Η' τῆς ἐν Γάγγρα (μεταξὺ 340—370 μ. Χ.) συνόδου.

2. Κανὼν ΜΑ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ καὶ Γ' τῶν ἀγ. ἀποστ.

3. Ἰδε Δ' κανὼν τῶν ἀγ. ἀποστ.

4. Πρὸς Β' κανὼν τῶν ἀγ. ἀποστ., ΜΑ' τῆς ἐν Καρθαγέν. καὶ ΚΗ' καὶ ΗΗ' τῆς 5' οἰκουμ.

5. Πρὸς Δευτ. 23, 18.

6. Πρὸς Const. Apost. IV, 1 (Funk, σ. 227).

## ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΕΡΙ ΕΝΟΡ. ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ. Υ.Θ. καὶ Ε.Π. 42963

Ἄριθ. Πρωτ. Υ.Δ.Α. 15)47208)20ς.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιέγουσα

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ  
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ      ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Πρὸς ἀπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς.

«Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200]1940 περὶ ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων ὡς πρὸς τὰ πιστοποιητικὰ κοιν. φρονημάτων».

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν, τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2200) 1940 περὶ ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καθ' ἃς τὰ πιστοποιητικὰ κοιν. φρονημάτων τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων, ἐκδίδονται ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυν. Ἀρχῆς, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1075)1938 Α. Ν., τὰς μέχρι τοῦδε ἐκδοθείσας διαταγὰς τοῦ Ὑφυπουργείου Δημ. Ἀσφαλείας, κατὰ τὰς ὁποίας τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Α.Ν. 1075)38 καὶ διὰ τὴν ἐνιαίαν καὶ συνολικὴν κρίσιν, δεόν νὰ ἐκδίδωνται παρὰ τοῦ Ὑφ'ργείου τούτου καὶ ἐπειδὴ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἄμεσος ἐκδόσις, ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου Δημ. Ἀσφαλείας, τῶν ἀπαίτουμένων ὑπὲρ τὰς 20 χιλιάδας πιστοποιητικῶν, κανονίζομεν κατωτέρω τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ναῶν, ἵνα μὴ

1. Περὶ αὐτῶν ἴδε Ε. Schürer, Geschichte des jüdischen Volkes, ἐκδ. 4η τόμ. 2, σ. 297 ἐξ. κ. ἀ.

2. Const. Apost. II, 23,7 (Funk σ. 95 ἐξ.) Πρὸς Διδαχὴν, κεφ. 13,3 ἰδίᾳ δὲ Ὡριγένειον εἰς Ἀριθμούς, XI, 2 (ἐκδ. Lommatzsch, τόμ. 10, σ. 105 ἐξ.) καὶ Βίβλην, ἐν Funk Const. Apost. σ. 419 σημ. 2.

3. Πρὸς Διδαχὴν ἔ. ἀ. καὶ Const. Apost. VII, 29, 19, 1-2 Funk 418) καὶ Δ' κανὼν τῶν ἀγ. ἀποστ.

4. Διδαχὴ ἔ. ἀ. 5 καὶ Const. Apost. II, 28, 2, 5 (Funk 109).

ἐκ τῆς βραδύτητος τῆς ἐκδόσεως τῶν πιστοποιητικῶν καταστῆ ἀδύνατος ὁ ἔγκαιρος διορισμός τούτων καὶ ἡ συγκρότησις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν Ναῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νεαροῦ τούτου νόμου.

I) Ἐκάστη Ἄστυν. Ἀρχή, δεχομένη αἴτησιν περὶ ἐκδόσεως πιστοποιητικοῦ κοιν. φρονημάτων, δι' αἰτίαν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 2200)40, θὰ χορηγήῃ ὑπηρεσιακὸν σημειῶμα, ὅτι ὑπεβλήθη αἴτησις περὶ χορηγήσεως πιστοποιητικοῦ κοινων. φρονημάτων συμφώνως πρὸς τὰ διαταχθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15]6]20 λη' τῆς 17-2-38 ἐγκυκλ. διαταγῆς τοῦ Ὑφυπουργείου Δημ. Ἀσφαλείας.

II) Τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας ὡς καὶ τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια, θέλουσι προδῆ εἰς τὸν διορισμὸν τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιακῶν σημειωμάτων τῶν Ἄστυν. Ἀρχῶν, περὶ καταθέσεως αἰτήσεως πρὸς ἐκδοσιν πιστοποιητικοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου Δημ. Ἀσφαλείας.

III) Ἐάν, τὸ ἐκδοθησόμενον ἐν καιρῷ πιστοποιητικὸν ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου Δημ. Ἀσφαλείας, εἶναι θετικόν, ὁ διορισθεὶς θὰ διατηρῆται ἐν τῇ θέσει του ὡς μέλους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν ἄμεσως ἐκδοθῇ ἀρνητικὸν τοιοῦτον θὰ ἀπολύεται οὗτος ἄμεσως, ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ ἐτέρου, διοριζομένῳ κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνωτέρω διατυπώσεις.

Ἀθήναι τῇ 20 Ἀπριλίου 1940.

#### ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ  
Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ  
Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ

#### Κοινοποιήσις

Ἀπάσας Ἱερὰς Μητροπόλεις.

### ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ

#### ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΕΝΘΡΙΑΚΗΝ ΕΙΣΦΟΡΑΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων ἀπέστειλε πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Δράμας τὸ κάτωθι ἐγγράφον, κοινοποιηθὲν καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, περὶ τῆς ὑποχρέωσεως τῶν παλαιοημερολογιτῶν ὅπως καταβάλλουσιν εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναῶν, εἰς ὃν ὑπάγονται, τὴν κατὰ νόμον ἐνοριακὴν εἰσφορὰν :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10)4)1940

καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας

Ἄριθ. Πρωτ. 21571, 29941,  
27842, 30957.

Πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Δράμας

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 324]23-2 40 ἐγγράφου ὑμῶν ἐπὶ υποβληθείσης αἰτήσεως μελῶν τοῦ ἐν Ὀχυρῷ Δράμας ὑφισταμένου παραρτήματος Παλαιοημερολογιτῶν, δι' ἧς αἰτοῦσι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐκ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐτησίας ἐραρικῆς εἰσφορᾶς, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι τὴν αἴτησιν τῶν ἐν λόγῳ Παλαιοημερολογιτῶν ἀνευρίσκωμεν ἀνυποθέτην πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κειμένου νόμου, ὅστις οὐδεμίαν ποιεῖται διάκρισιν ἐνοριτῶν χαρακτηριζομένων εἰς Ὀρθόδοξους ἢ γνησίους τοιούτους.

Ὁ Νόμος, ἐκ τοῦ ὅτι κάτοικοι πόλεως ἢ χωρίου περιοικοῦσι Ναοῦ τινός, ἐξαιρουμένων τῶν Ἑτεροδόξων, κατέστησε τούτους ὑποχρεωτικῶς ἐνορίτας (ἄρθρον 13, Νόμος 2200) ἀδιακρίτως ἐὰν οὗτοι εἰσι διατεθειμένοι εἰς τὴν πραγματικὴν ἐκπλήρωσιν ἐν τῷ Ναῷ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἢν, συνωφᾶ τῷ δόγματι, ὅπερ ἀναγνωρίζει ὁ Καταστατικὸς ἡμῶν Χάρτης «περὶ ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως», ἐπαφῆκεν ἐλευθέραν. Κατὰ ταῦτα, ὄντες οὗτοι ὑποχρεωτικῶς ἐνορίται ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόμισιν τῶν ἐκ τῆς ιδιότητος τοῦ ἐνορίτου προκυπτόντων βαρῶν, ἀπαλλασσόμενοι μόνον ἐν ἡ περιπτώσει ἀπολέσεως τὴν ιδιότητα τῶν περιοίκων τοῦ Ναοῦ, πραγματουμένην διὰ μετοικήσεως μόνον, τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτῶν, ὅτι καταβάλλουσιν εἰσφοράς ὑπὲρ ἐτέρου ἰδιοῦ Ναοῦ, ἐν ᾧ τελοῦσι τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα, οὐδεμίαν ἀσκούντος ἐπιρροῆν ἐπὶ τῶν ἀπαλλαγῶν τῶν, καθ' ὅσον τοῦτο μὲν εἶναι προαιρετικόν, ἐκεῖνο δὲ ὑποχρεωτικόν, ὡς ὑπὸ τοῦ Νόμου διακελευόμενον.

Προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἀποτίσεως τῆς ὑποχρέωσεως τῶν ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων, καθ' ἧς ὁ συνταχθεὶς κατάλογος τῶν ἐνοριτῶν κατέστη δριστικὸς, ἀνευ ἐκ μέρους αὐτῶν ἐνστάσεως, οὗτοι κατὰ μείζονα λόγον θεωροῦνται ὡς ἐνορίται καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν καὶ δι' ἀναγκαστικῶν μέτρων τῶν ὑποχρέωσεως αὐτῶν.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ  
Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ

#### Κοινοποιήσις

- 1) Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
- 2) Ὑφυπουργεῖον παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15306)18-8-40 ἐγγράφου του.
- 3) Κοιν. Πρόεδρον Παλαιοημερολογιτῶν εἰς ἀπάντησιν τῶν υποβληθεισῶν ἡμῖν ἀναφορῶν του. Ὀχυρῶν—Δράμας.
- 4) Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων.

### ΚΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΜΕΝΟΙ ΙΕΡΕΙΣ

#### ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΩΣΙΝ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΟΙ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διεβίβασεν αὐτῇ τὴν κάτωθι γνωμάτευσιν τοῦ παρ' αὐτῷ νομικοῦ συμβούλου, ἣν καὶ ἀποδέχεται, καθ' ἣν οἱ ἡδὴ κεχειροτονημένοι ἱερεῖς δύνανται νὰ ἐκδέσωσιν ὑποψηφιότητα ἐφημερίου εἰς ἐτέραν ἐνορίαν :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23)3)1940

καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας

Ἄριθμ. Γνωμ. 995

Ἄριθ. Πρωτ. 28.609

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ διαβιβασθέντος μοι ἐγγράφου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σὺν τῇ ἐπιστροφῇ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὴν ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος γνώμην μου ἔχουσαν ὡς αὕτη ἀκολουθεῖ.

Ἐρωτῶμαι, ἐὰν ἡ διαταξὶς τοῦ ἀρθροῦ 17 ὁδ. 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 1369 περὶ μεταθέσεως δι' ἐκλογῆς ἐφημερίου, ἔχῃ ἰσχύον μετὰ τὸ κράτος τοῦ νόμου 2200, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐὰν ἐφημέριος διαηρατῶν ἐν ἐνοριακῷ Ναῷ δύναται νὰ κατέλθῃ ὡς ὑποψήφιος εἰς

ἕτερον τοιοῦτον, ἐφ' ὅσον ἔχει τὰ διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον νόμιμα προσόντα.

Κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ νόμου 1369, ἐφημέριος ὑπηρετῶν ἐν ἐνοριακῷ Ναῷ δύναται νὰ κατέλθῃ ὡς ὑποψήφιος εἰς ἐκλογὴν διενεργουμένην ἐν ἐτέρῳ τοιοῦτῳ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Πλὴν ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐπανελήφθη ἐν τῷ ἀρτιπαγῆ νόμῳ 2200. Ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο συμπίπτει πρὸς τὸν νόμον 5439, ὅστις καὶ οὗτος δὲν προέβλεπε περὶ τῆς ὑπὸ κρίσιν περιπτώσεως. Αἱ ἐμφανιζόμεναι ὁμῶς ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου 5439 ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου περιπτώσεις ἐλύθησαν διὰ παγίας νομολογίας τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀναπληρωσάσης οὕτω τὸ ἐκ τῆς σιωπῆς τοῦ νόμου κενόν, καὶ καθ' ἣν ὁ ἐφημέριος ἐνοριακοῦ Ναοῦ δὲν κωλύεται νὰ κατέλθῃ εἰς ἐκλογὴν ἐν ἐτέρῳ Ναῷ, ἐφ' ὅσον κενηταὶ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τοῦτον προσόντα. Κατὰ ταῦτα, τοῦ νόμου 2200 μὴ προβλεπόντος οὐδὲ περιλαμβάνοντος τὴν παρακωλυτικὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ νόμου 5439, θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ κρατούσα κατὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ νόμου 5439 καὶ ὑπὸ τῆς δικαστηριακῆς νομολογίας διαχαραχθεῖσα ἀρχή, καθ' ἣν δύναται ὁ καθεστηκὸς ἐν ἐνοριακῷ Ναῷ ἐφημέριος νὰ ἀνακηρυχθῇ ὡς ὑποψήφιος ἐν ἐτέρῳ ὁμοίῳ, ἐφ' ὅσον κενηταὶ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν παρ' αὐτῷ κατάληψιν θέσεως προσόντα.

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ  
ΧΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

## ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

### Συνανέστημεν ;

Πάνδημος βεβαίως καὶ ἐνθουσιώδης ὑπῆρξε καὶ κατὰ τὸ παρόν ἔτος ὁ πανηγυρισμὸς τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου παρὰ τὴν χαλεπότητα τῶν διεθνῶν περιστάσεων. Τίνα ὁμῶς σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ τοῦτο ἂν ἡ ἐόρτιος διάθεσις δὲν συνοδεύηται καὶ ὑπὸ τῆς μετὰ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντος συναναστάσεως ; Συναναστάσεως, ἡ ὅποια θὰ εἶναι φανερὰ ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν διὰ τῆς συμμορφώσεως ἡμῶν πρὸς τὸ θέλημα καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Νικητοῦ τοῦ θανάτου, ἡ ὅποια θὰ ἐκδηλοῦται διὰ τοῦ διακαοῦς ἡμῶν πόθου πρὸς προαγωγὴν ἡμῶν αὐτῶν ἐν τῇ μαθητεῖα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν καὶ πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ κηρύγματος τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐκεῖ ὅπου βασιλεύει ἔτι ὁ θάνατος καὶ ἡ νέκρωσις. Ἄνευ τῆς τοιαύτης συναναστάσεως ἡ πίστις ἡμῶν ἐπὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ ὁ πανηγυρισμὸς αὐτῆς κινδυνεύουσι νὰ καταντήσωσι τύποι κενοὶ ζωῆς καὶ οὐσίας.

### Ἡ μεγαλυτέρα παραφροσύνη.

Εἷς ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ σκληροῦ ἀνιχνιστιανοῦ διαγμοῦ ἐν Μεξικῷ, ἀνανήφας καὶ ἐπιστρέφας καὶ αὐθις εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ἐκθέτων τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐπανέρχεται εἰς τὴν Ὀρθοξείαν, γράφει τὰ ἐξῆς βαρυσήμαντα :

Ἐπανήλθον εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, ἀπὸ τῆς ὁποίας προσωρινῶς μὲ εἶχεν ἀποσπάσει ὁ σκεπτικισμὸς τῶν νεανικῶν μου ἡτῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως

παρέστην μάρτυς ἀπανθρώπων σκηνῶν, πρᾶγμα ὅπερ μὲ ᾤθησεν εἰς τὸ νὰ ἐξετάσω τὴν συνείδησίν μου καὶ ν' ἀνοίξω τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὴν πραγματικότητα. Κατὰ γενικὸν κανόνα, τὰ θλιβερὰ ἐκεῖνα γεγονότα ὑπῆρξαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς ἠθικῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς διδασκαλίας του, ἡ ὅποια εἶνε ἡ μόνη ἰκανὴ νὰ ἐλέγχῃ καὶ νὰ καθοδηγῇ τὴν διαγωγὴν τῶν ἀνθρώπων. Δὲν ὑπάρχει πλέον ἀμφιβολία. Ἡ ἐξαφάνισις τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῶν νέων ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν προετοιμασίαν μιᾶς γενεᾶς ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι θὰ καταστοῦν δούλοι τῶν χαμερπεστέρων παθῶν, τῶν ἀλασιωτέρων ἐκδηλώσεων τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς σκληρότητος. Ἴσοδυναμεῖ ἐπίσης μὲ τὴν δημιουργίαν μιᾶς γενεᾶς ἀνθρώπων ὑλιστῶν καὶ εἰδωλολατρῶν. Διὰ τοῦτο, ἡ μεγαλυτέρα παραφροσύνη συνίσταται εἰς τὸ νὰ στεργίσουν τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἰδίως τὸ γυναικεῖον φύλον, τῆς ἀπαραιτήτου ἐκείνης προφυλάξεως ἐναντίον ὅλων τῶν ἐπιθέσεων τοῦ πάθους τῆς ἀνηθικότητος.

Ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος τῆς ἀθείας ὡς τῆς μεγαλυτέρας παραφροσύνης ἔχει ὅλους ἰδιαιτέρας σημασίαν, διότι προέρχεται ἀπὸ ἀνθρώπων, ὁ ὅποιος ἔζησεν ἐν αὐτῇ μέχρι καὶ τῶν ἐσχάτων αὐτῆς συνεπειῶν. Καὶ ὁμῶς δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ἐθεωρεῖτο ἡ ἐπάνοδος αὕτη εἰς τὴν βαρβαρότητα ὡς τὸ ἄκρον αὐτοῦ τῆς...προοδευτικότητος.

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν διαλέξεων τῆς Ἑταιρείας τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν ὁμίλησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὁ καθηγητὴς τῆς Ἑυρωπαϊκῆς καὶ Βυζαντινῆς Μουσικῆς κ. Κωνσταντῖνος Παπαδημητρίου περὶ τῆς ἐνόητος τῆς φυλῆς ἐν τῇ μουσικῇ. Ὁ ρήτωρ μεταξὺ ἄλλων ἀνέπτυξεν ὅτι καὶ τῆς σημερινῆς μουσικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καὶ δημώδους, τὴν ἀρχὴν πρᾶπει ν' ἀναζητήσῃ τις εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν μουσικὴν, πρὸς ὑποστήρισιν δὲ τῆς γνώμης του, παρουσίασεν, οὐχὶ μόνον ἱστορικά, ἀλλὰ καὶ τεχνικὰ ἐπιχειρήματα, ἀντιπαραβάλλων τὴν σημερινὴν μουσικὴν πρὸς τὰ σωζόμενα λείψανα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μελοποιίας.

## ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

### Ἱερὰ Σύνοδος

Οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ Σύνοδοι, ἐξαιρουμένων τῶν Σεβ. Μητροπ. Τρίκκης καὶ Ἐλευθερουπόλεως, παραμεινάντων ἐν Ἀθῆναις λόγῳ ἀσθενείας, ἐπέστρεψαν ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Πάσχα εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν.

— Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐχορηγήθησαν ἄδειαι διὰ λόγου ὑπερσειακοῦς εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδωνα τριήμερος δι' Ἀθῆνας, Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Θεόκλητον πενθήμερος δι' Ἀθῆνας καὶ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Ἀνδρέαν δι' Ἀθῆνας καὶ Θεσσαλονικὴν δεκαπενθήμερος καὶ διὰ λόγου ὑγιαίας εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Προκόπιον εἰκοσήμερος δι' Ἀθῆνας.

— Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς τορχεισῆς συνοδικῆς περιόδου ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως εἰς τὸν διάκονον Ἰωακείμ Σπανουδάκη τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, εἰς τὸν διάκονον Προκόπιον Αἰβαλιώτην, ἀδελφὸν Ἱ. Μονῆς Ἀγίων Ἀναγύρων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας καὶ εἰς τὸν ἐρομόναχον Μεθόδιον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονικῆς τὴν ποινὴν τῆς ἐξαμήνου ἀργίας εἰς τοὺς ἱερεῖς : Θεόδωρον Κουτσοπινέλην ἐφημέριον Ν. Λιουσίων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Ἀναστάσιον Κελεπούρη, ἐφημέριον Τρύφου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Αἰτωλοακαρνανίας, Ἐμμανουὴλ Αἰβαλιώτην, ἐφημέριον Ἀγίας Αἰκατερίνης Πετραλώνων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὴν ποινὴν τῆς ἐπταμηνίου ἀργίας εἰς τοὺς ἱερεῖς Κωνσταντῖνον Τσαγκαν, Θωμᾶν Νικολάου, Δημήτριον Καθάρειον, Νικόλαον Πορέτην, Γεώργ-

γιον Παπαϊωάννου, Βασιλείου Κίτσαν, Χρήστον Παληόν, Γεώργιον Παΐσιου, Ἰωάννην Τζιμπούργκαν καὶ Παῦλον Παλαῦμιστοκλέους, ἅπαντας κληρικούς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως. Τὴν ποιήν τοῦ ἐνιαυσίου σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐν τῷ Μετοχίῳ Σπαρακοῦ εἰς τὸν μοναχὸν Ἰωαννίκιον Κουρούτην, ἀδελφὸν τῆς Ἱ. Μονῆς Ὀλυμπιώτισσης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐλασσόνας, ὡσαύτως τὴν ποιήν τοῦ ἐνιαυσίου σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Πυθαρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μυτιλήνης εἰς τὸν ἱερομόναχον Θεοφάνην Μπετσίσταν, ἀδελφὸν Ἱ. Μονῆς Ὀλυμπιώτισσης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐλασσόνας, τὴν ποιήν τῆς ἐνιαυσίου ἁγίας καὶ παύσεως ἐκ τῆς ἐνοριακῆς αὐτοῦ θέσεως εἰς τὸν ἱερομόναχον Ἀλέξανδρον Γεωργιάδην, ἀδελφὸν Ἱ. Μονῆς Βλαχερνῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας καὶ τὴν ποιήν τῆς καθαιρέσεως εἰς τὸν ἐν Βόλῳ διαμένοντα ἐξ Ἁγίου Ὄρους ἱερομόναχον Ἐφραίμ Καραγιάννην ἢ Παπαγιάννην.

#### *Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Κλήρου Ἑλλάδος.*

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. συνελθὸν τὴν 18ην Ἀπριλίου 1940, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἐπελήφθη, μετὰ πρότασιν τοῦ ἐλέγχοντος Συμβουλίου κ. Ν. Σακελαρίου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τοῦ ζητήματος τῆς αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. χορηγούμενων συντάξεων.

Ἡ πρότασις αὕτη τοῦ κ. Ν. Σακελαρίου, ἀπόρροια τῆς ἀναθεθείσης εἰς αὐτὸν ἐν προγενεστέρῳ συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου ἀναλογιστικῆς μελέτης ἐπὶ τῆς δυνατοῦτος τῆς ἐπαυξήσεως τῶν συντάξεων, ἐν τῷ μέτρῳ τῆς οικονομικῆς ἀντοχῆς τοῦ Ταμεῖου, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀποδεκτὴ ὁμοφώνως, ὅπερ ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν·

- 1) Ὅπως αὐξηθῶσιν οἱ συντελεσταί.
- 2) Ὅπως αὐξηθῇ ἐκάστου συνταξιούχου ἢ σύνταξις κατὰ 200 δραχ. μηνιαίως ἀπὸ 1—4—40.
- 3) Ἐκάστης χήρας συνταξιούχου κατὰ 50% ἢ χορηγούμενη σύνταξις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1940.
- 4) Ἐκάστου περιθαλυμένου τοῦ σχετικοῦ Νόμου κατὰ δραχ. 100 μηνιαίως.
- 5) Ἡ σύνταξις, ἣτις θὰ χορηγῆται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν χήραν ἀποθνήσκοντος μετόχου, ὀρίζεται εἰς 75% τῆς βασικῆς συντάξεως ἀντὶ τῶν 50% μέχρι σήμερον.

Δεδομένου ὅτι ἡ ἐτησίαι ἡδη ἐπιβάρυνσις τοῦ Ταμεῖου, διὰ τὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ 1439 συνταξιοδοτούμενων ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 6.205. 728, αὕτη διὰ τῆς χορηγούμενης προσαυξήσεως θὰ ἀνέλθῃ εἰς δραχ. 9.535.323 ἐτησίως, μὴ συνυπολογιζομένης τῆς διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν συντελεστῶν ἐπερχομένης ἐπὶ πλέον ἐπιβαρύνσεως διὰ τοὺς ἐφεξῆς συνταξιοδοτηθησομένους.

Ἡδη ἀναμένεται ἡ δημοσίευσις τῆς τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, ἵνα ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία χωρήσῃ εἰς τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν συντάξεων.

#### *Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν*

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, εἰς μνήμην τοῦ ἐμνηστού Βασιλόπαιδος Χριστοφόρου, ἠδύοχησε νὰ ἀποστείλῃ διὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸ Ὄρφανοτροφεῖον Βουλαγιμένης δραχ. 5.000.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, τῇ παρελθούσῃ ἐβδομαδί, ἔτυχεν ἀκροάσεως παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ.

— Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνήλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐπ' ἐξομολογήσει καὶ παρασκευῇ διὰ τὴν θεῖαν μετάληψιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

— Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὴν θεῖαν λειτουργίαν, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ἐν κατανύξει βαθεῖα ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Κατὰ τὴν κεκατοντισμένην τῆς Θεῆας Μεταλήψεως ὥραν προσήλθον καὶ ἐκονώνησαν τῶν Ἀρχόντων Μυστηρίων γονυκλινεῖς ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, ἡ Α. Β. Υ. Πριγκίπισσα Ἐλένη τοῦ Νικολάου, ἡ Α. Β. Υ. Πριγκίπισσα Αἰκατερίνη καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκηπις Πέτρος.

— Ἐν μεγίστῃ συρροῇ πιστῶν ἐτελέσθησαν ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς αἱ ἱερὰ ἀκολουθίαί τῆς

Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάει καὶ ἱερούργει κατ' αὐτὰς ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν.

— Μετὰ τῆς δευτέρας λαμπρότητος ἐτελέσθη τῷ μεσονυκτίῳ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ, προσεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἡ Ἱ. Ἀκολουθία τῆς λαμπροφῶρου Ἀναστάσεως. Παρὴν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ πάντων τῶν ἐν Ἀθῆναις μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ὁ Ἐξοχ. κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ ἀνώτατοι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ.

— Περί τὴν 11ην π. μ. ὥραν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῶν βοηθῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων καὶ ἱκανῶν ἐκ τῶν τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ἐν πομπῇ ἐκκλησιαστικῆς λαμπρῆς, μετέβη ἀπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν ἐνθα ἐψάλη ὁ Μέγας Ἑσπερινός τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἀνεγνώσθη εἰς διαφόρους γλώσσας τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

— Τῇ δευτέρῃ τῆς Διακαινησίμου, ἐπὶ τοῖς Σεπτοῖς ὀνομασθησίαις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐτελέσθη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν, χοροστατούντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως, δοξολογία, καθ' ἣν παρέστη ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ὁ Ἐξοχ. κ. Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθῆναις ἀνώτατοι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ Σεβ. Ἐλευθερουπόλεως ἀνήλθον εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ὑπέβαλον τῇ Α. Μ. τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας.

— Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, μετὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐβάπτισε τὸ θυγάτριον τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Ε. Φωκά, θυγατρὸς τοῦ Ἐξοχ. κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

— Τῇ δευτέρῃ τῆς Διακαινησίμου ἤρξαντο ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ οἱ Β' Πανελλήνιοι ἀγῶνες τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Ἐκ προσώπου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου παρέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἁγ. Τριάδος, Βύρωνος, ὁ εὐλαβὴς ἡγεμόνης Νικόλαος Σάφρας. Τῆς Νεκροσίμου Ἀκολουθίας προσέστη, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ἐν τῷ Οἴκῳ Τυφλῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ Γεν. Συνλεύσεως τοῦ ἀδελφάτου, ἐγένοντο ἐπιδείξεις ἐκ μέρους τῶν τροφίμων· ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι, ἄσματα, ἀπαγγελία, ἐκτελέσεις διὰ μουσικῶν ὁργανῶν καὶ πατριωτικὸν διάλογοι. Ἐκ προσώπου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου παρέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πανος. Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. κ. Γεωργασίου συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλοππάχου Ταμεῖου.

— Μερίμνη τοῦ πανοσιαλ. Ἀρχιμ. Κυρίλλου Καρμιελιάτου, Ἐφημερίου καὶ Ἱεροκήρυκος τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ἀμίλησαν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν κατὰ Κυριακὴν διδομένων ἐν τῇ Σχολῇ διαλέξεων καὶ ἱκανοὶ κληρικὸι λαϊκοὶ θεολόγοι. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων ἐτέλεσε τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Σχολῆς καὶ εἶτα ἀμίλησαν ἐν τῇ Μ. Διδύσῃ αὕτησ περι τοῦ Παύτου τοῦ Κυρίου ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ἐντολῇ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἐπεσκέφθη κατὰ τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα, ἐπ' ἀγιασμῷ καὶ κηρύγματι τοῦ θεοῦ λόγου, τὸ Ἀσυλον τῶν Ἀνιάτων, τὸ Σανατόριον «Σωτηρία» καὶ τὸ Νοσοκομεῖον «Συγγροῦ».

— Ἐντολῇ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἱκανοὶ τῶν εὐλαβεστάτων Πνευματικῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπεσκέφθησαν τὰ στερομένα εἰδικῶν Ἱερῶν Ἀσυλῶν, Νοσοκομεία καὶ λοιπὰ Εὐαγγ. καὶ Φιλανθρωπικὰ Καθιδύματα, ἐδέχθησαν τὴν Ἐξομολόγησιν τῶν ἐν αὐτοῖς τροφίμων καὶ τελέσαντες τὴν θεῖαν Λειτουργίαν μετέδωκαν αὐτοῖς τὰ Ἄχραντα Μυστήρια.

— Καθ' ἅπασαν τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἡμέραν τοῦ Μ. Σαββάτου, διανεμήθησαν ἐν τῇ Ἀρχιεπι-

σκοπή χρηματικά βοηθήματα εις χιλιάδας ένδεων αδελφών. Πρὸς τούτους ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέστειλε βοηθήματα εις ἀσθενεῖς καὶ πάσχοντας καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀδελφοῦς.

**Ἱερὰ Μητρόπολις Δημητριάδος**

Ὁ θεῖος λόγος κηρύσσεται ἀελλιπῶς ὄχι μόνον κατὰ πᾶσαν ἐφορτήν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν συνάθροισιν εἰς τοὺς ἱ. ναοὺς Βόλου καὶ Ἄλμυροῦ ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, τοῦ Ἱεροκλήρου καὶ τῶν τριῶν ἄλλων λαϊκῶν θεολόγων, οὓς ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς ἡ Ἱ. Μητρόπολις, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν λογίων ἱερέων ὡς καὶ τῶν θεολόγων καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου κ. κ. Σπ. Διαμαντοπούλου καὶ Ἀπ. Παπαδοπούλου. Τὴν δὲ Κυριακὴν ἑσπέρας ὁμιλεῖ πάλιν ὁ Ἱεροκλήρῳ εἰς τὸν μεγαλύτερον ναὸν τοῦ Βόλου. Ἐπίσης ἐκάστην Τρίτην γίνεται χριστιανικὴ συγκέντρωσις εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἱεροκλήρου. Ἐκάστην Τετάρτην ἑσπέρας κήρυγμα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου «Τρεῖς Ἱερόραχοι» καὶ ἐκάστην Πέμπτην φροντιστηριακὴ συγκέντρωσις καθηγητῶν καὶ ἱεροκλήρων.

— Μετὰ τὸ Πάσχα πάντες σχεδὸν οἱ ἄνω ὁμιλεῖται κηρύττουσιν εἰς τὴν ὑπαιθρον κατὰ πρόγραμμα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

— Κατηχητικὰ Σχολεῖα λειτουργοῦσιν ἐφέτος ἐν Βόλῳ ἐν ἀνώτερον, δύο μέσα καὶ δέκα ἐννέα κατώτερα. Ἐν Ἀλμυρῷ ἐν ἀνώτερον, ἐν μέσον καὶ τέσσαρα κατώτερα. Ἐν τῇ λοιπῇ δὲ Μητροπολιτικῇ περιφερείᾳ εἴκοσι ὀκτὼ κατώτερα.

— Ἡ ἱερὰ ἐξομολόγησις ἐν Βόλῳ γίνεται ὑπὸ τοῦ Πανός. Ἱεροκλήρου καὶ ἐτέρων τεσσάρων πνευματικῶν. Εἰς δὲ τὴν ὑπαιθρον ὑπὸ δεκάδος πνευματικῶν, καταρτισθέντων βαθμῶν δέοντως καὶ ἀποστελλομένων δις τοῦ ἔτους εἰς ὄρισμένας περιφερείας, ὥστε οὐδὲν σχεδὸν χωρίον νὰ παραλείπεται. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι πλέον ἢ ἐνθαρρυντικά διὰ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

— Ἡ φιλανθρωπία διὰ τῆς συνεργασίας τοῦ Σεβασμιωτάτου μετὰ λίαν ἐγκρίτων πολιτῶν ἔλαβε μεγίστην ἐκτασιν, ὥστε κατ' ἔτος νὰ συλλέγωνται ἐραρικῶς πλέον τοῦ ἐνὸς ἐκατομμυρίου δραχμῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι συσσίτιον κατὰ τὸν χειμῶνα 2500 πτωχοὶ καὶ 1200 μαθηταὶ καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ σχολικὸν ἔτος.

— Ὁ Σεβασμιωτάτος ἱδρυσὲ τὸ Γενικὸν φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ περὶ τὰ 25 τμήματα αὐτοῦ ἐν τοῖς χωρίοις, δι' ὧν διατίθενται ἰδιαίτερός ὑπερ τῶν πασχόντων περὶ τὰς 200 000 δραχμῶν ἐτησίως. Ἐπίσης ἰδιαίτερον μερίμνη τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τοῦ Ἱεροκλήρου ἐνδύονται πλέον τῶν 150 πτωχῶν παιδιῶν ἐτησίως καὶ ἐκδίδονται ἐποικοδομητικὰ φυλλάδια εἰς 10 ἢ 15 ἢ 20 χιλιάδας ἀντίτυπα ἕκαστον, διανεμόμενα δωρεάν. ὡς καὶ τὸ θρησκευτικὸν περιοδικὸν τοῦ Συλλόγου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνὸς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου εἰς 10 000 φύλλα καὶ διανεμόμενον δωρεάν εἰς ὅλην τὴν Μητρόπολιν. Μέχρι σήμερον ἐξεδόθη καὶ ὁ δέκατος ἀριθμὸς τῶν φυλλαδίων, ὅλων πεντηκοντα σελίδων καὶ πλέον. Τόση δὲ ἐν γένει εἶνε ἡ ἀνύψωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ἐκ τῶν ἀνωτέρω πρὸςπαθειῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ὥστε πάντες οἱ ναοὶ πληροῦνται πάντοτε προσκνητῶν καὶ παρ' ὅλων ὁμολογεῖται ἡ ἐπελθοῦσα μεγάλη μεταβολὴ εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν.

— Ἡ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἑβδομάς ἔχει καθορισθῆ ὡς ἀντιβλασφημικὴ καὶ γίνονται εἰς πάντα τοὺς ναοὺς ἐπικαιροὶ ὁμιλίας. ἔκτυπονται καὶ διανεμόνται κατὰ χιλιάδας ἀντιβλασφημικὰ ἔντυπα καὶ ἀναρτῶνται πινακίδες εἰς τὰ καταστήματα, γραφεῖα, Σιδηροδρομοὺς κλπ. Τὴν ἑφειτηνὴν ἀντιβλασφημικὴν ἑβδομάδα ὑπεστηρίξαν καὶ αἱ τρεῖς ἐν Βόλῳ ἐκδιδόμεναι ἑφημερίδες καὶ ἔκλεισε διὰ διαλέξεώς του ὁ συνταξιούχος Γυμνασιάρχης κ. Παπαναστασίου.

**Ἱερὰ Μητρόπολις Δράμας**

Τῇ 13ῃ Ἀπριλίου ἐτελέσθη λίαν πρωϊνὴ λειτουργίᾳ χά-

ριν τῶν ἐργατικῶν, καθ' ἣν ἐγένετο καὶ ὁμιλία με θέμα: «ὁ Χριστὸς ὡς ἐργάτης».

— Κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν μετὰ πολλῆς προθυμίας προσήλθον οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριά τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων εἰς τὰ ἱερὰ Μυστήρια τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ τῆς Θεῆς Κοινωνίας.

— Τῇ 19ῃ Ἀπριλίου ἡ Χριστιανικὴ Ἐνωσις Δράμας διωργάνωσε τὴν 5ην διάλεξιν χάριν τῶν διανοουμένων τῆς πόλεως, με θέμα: «ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς» καὶ ὁμιλητὴν τὸν ἱεροκλήρουκα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

**Ἱ. Μητρόπολις Μαρωνείας.**

Ἐπὶ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Θάσου κ. Σπυρίδωνος, συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τὸ συμβούλιον τῆς Φιλανθρωπικῆς Ὄργανώσεως Κομοτινῆς, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις Γηροκομείου ἐν Κομοτινῇ. Τὸ Συμβούλιον ἀνέθηκεν εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην τὸν διακανονισμὸν τῶν λεπτομερειῶν διὰ τὴν ἴδρυσιν τούτου. Ἐξ ἄλλου ὁ Ὑπουργὸς Γεν. Διοικήτης Θεῶν κ. Καλαντζῆς ὑπεσχέθη εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην ὅτι θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Φ.Ο.Κ. ποσὸν 100.000 δραχμ. ἐκ τῶν πιστώσεων τῆς Γεν. Διοικήσεως διὰ τὴν κάλυψιν τῶν πρώτων ἀναγκῶν τοῦ ἱδρύματος.

— Πρωτοβουλία τοῦ σεβ. Μητροπολίτου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. διενεργήθη ἔρανος πρὸς συλλογὴν δώρων, τὰ ὅποια θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς φρουροὺς τῶν Συνόρων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα.

— Χάρις εἰς τὰς προσπάθειας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, ἐλπίζεται ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ὁ θεσμός τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων τῶν Ἱ. Ναῶν, προσοριζομένων νὰ ἀνακουφίσωσι τοὺς ἐνδεεῖς τῆς ἐπαρχίας. Φιλάνθρωποι Κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες προσεφέρθησαν ἤδη νὰ συντρέξωσι τὸ ἔργον τοῦτο, ἀναλαμβάνουσαι τὴν διοίκησιν τῶν Ταμείων.

**Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας**

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Πολύκαρπος ἀπήντησεν ἐπὶ τῷ Πάσχα ἐγκύκλιον ἐπιστολήν, ἐν ἣ μετὰ ἄλλων γράφει:

Εἰς τὰς ἀναποφύκτους θλίψεις καὶ στενοχωρίας τῆς παρούσης ζωῆς, ἡ πίστις εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δύναται νὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ καὶ ἐνσχύῃ, ὅπως ὑπομένωμεν τὰ πάντα με καρτερίαν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰς θλίψεις τῆς παρούσης ζωῆς θὰ διαδεχθῇ ἡ αἰώνιος δόξα διὰ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ Χριστιανὸς αἰσθάνεται ἀνακούφισιν, βλέπων ὅτι αἱ θλίψεις καὶ οἱ πόνοι, οἱ διαγμοὶ καὶ αὐτὸς ὁ ἀτιμωτικὸς θάνατος, τοὺς ὁποίους ὑπέστη ὁ Κύριος. ἦσαν ἀκριβῶς ἡ ὁδός, ἡ ὁποία ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸν θρίαμβον τῆς ἐνδόξου ἀναστάσεώς του. «Ἔ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῖσιν ἐπὶ πᾶσιν, οἳ ἐλάλησαν οἱ Προφῆται, ἔλεγον ὁ Ἰησοῦς, οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;» . . . Ἡ ἐνδοξὸς ἐορτὴ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἔς ὑπενθυμίσῃ ζωηρῶς τὴν ἀποστολήν καὶ τὸν προορισμὸν μας. Τί θὰ μᾶς ὠφελήσῃ ἡ ἐνδοξὸς ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ ἡ ἐκ ταύτης χάρις καὶ ἀγαλλίασις, ἂν δὲν ἀναστηθῶμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον εἰς τὴν ζωὴν τῆς χάριτος διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστοῦ ἐν ἡμῖν;

**Ἱερὰ Μητρόπολις Σιδηροκάστρου**

Τὴν 7ην Ἀπριλίου ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία τῶν νεοσυλλέτων ἐνώπιον πασῶν τῶν ἀρχῶν καὶ ἀπειρου πλήθους. Τῆς τελετῆς προσεξήρχεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὅστις μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀπαγγελίαν τοῦ ὄρκου, ἐπαναλαμβάνομένων τῶν λέξεων ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τοῦ ὄρκου, συστήσας πειθαρχίαν καὶ ὑπακοὴν εἰς τοὺς στρατιωτικὸς νόμους.

— Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου «Μορφωτικὴ Ἐπιτροπὴ» ἐξακολουθεῖ τακτικῶς κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν τὰς ὑπερ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ δὲ τῆς ἐξωσχολικῆς, διαλέξεις, τῆς ἀρχῆς γενομένης ὑπ' αὐτοῦ.

— Συνεχίζονται αἱ ἐνεργεῖαι πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ Ἱε-

ροῦ Φροντιστηρίου πρὸς μετεκπαίδευσιν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης προσέφερε 210.000 δραχμῶν.

### ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

**Ἡ Ἐπισκοπὴ Σκύρου ἀπὸ τοὺς αἰῶνας**, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Βασιλείου Ἀτέση. Ἐν Ἀθήναις 1939, τόποις I. Ἀλευροπούλου, σελίδες 141. Ὁ πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Βασίλειος Ἀτέσης, κωδικογράφος τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, συνέγραψε καὶ ἐξέδωκεν εἰς κομψὸν τεύχος τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου ἀπὸ τοὺς αἰῶνας ἕτοι ἀφ' ὅτου ἰδρύθη αὕτη μέχρι τοῦ τελευταίου αὐτῆς Ἐπισκόπου. μετὰ τὸν ὁποῖον προσητήθη ἐκκλησιαστικῶς ἡ Σκύρος κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὴν Μητροπόλιν Χαλκίδος καὶ Καρυστίας καὶ τελευταῖον εἰς τὴν Μητροπόλιν Καρυστίας. Ὁ συγγραφεὺς, ἐκ Σκύρου καταγόμενος, ἐξετάζει μετὰ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς ἰδιαιτέρας του πατριδος. Ἡ μελέτη αὕτη τοῦ κ. Ἀτέση εἶνε ἀξιολόγος συμβολὴ εἰς τὴν καθ' ὅλου ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν. Τὸ ὅλον διδλῖον εἶνε συντεταγμένον μεθοδικῶς, ἡ γλῶσσα εὐλητος καὶ σαφής, ἡ δὲ χρῆσις τῶν πηγῶν γίνεται μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Τὸ διδλῖον τοῦ κ. Ἀτέση εἶνε χρήσιμον διὰ πάντα φιλόστορα.

† **Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Ἀνδρέας**

**Παγ. Ἱ. Μπρατσιώτου**, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Βιολογίας εἰς τὴν Π. Δ. καὶ τῆς Ἐρμηνείας τῶν Ὁ, **Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τῆς Ἀλώσεως μέχρι σήμερον**, Ἀνάπτυον ἐκ τοῦ τόμου τῆς Ἐκκλ. τριτοῦ τῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀθήναι 1940, Σύντομος καὶ ἐμπειρατισμένη μονογραφία, πληροφοροῦσα τὸν ἀναγνώστην περὶ τῆς χρήσεως τοῦ Ἱεροῦ Κειμένου καὶ τῶν περὶ αὐτὸ ἐργασιῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὰς χρόνους τῆς δουλείας καὶ τοὺς μετ' αὐτὴν. Δι' αὐτῆς πληροῦται τὸ ἐν τῇ θεολογικῇ γραμματεῖᾳ ὑπάρχον κενόν καὶ παρέχονται πολὺτιμοι πληροφορίες περὶ τοῦ ἀναπαλλοτριωτοῦ τούτου θησαυροῦ τῆς πίστεως ἡμῶν, δεικνυμένου, ὅτι καὶ κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς ἔτι τοῦ Γένους ἡμῶν χρόνους ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς ἐπυσε γαλουχουμένη διὰ τῶν ναμάτων τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Κ.

**Θωμᾶ Ἀκινάτου**, Summa Theologica, ἐξελληνισθεῖσα ὑπὸ **Ἰωάννου Ν. Καρυίση**, Τόμος Α', Περί Θεοῦ Τεύχος II, **Τὰ ἰδιώματα τοῦ Θεοῦ**, Ἐν Ἀθήναις 1940. Τὸ ἐξ ὑπερεκατὸν παντήκοντα σελίδων τεύχος τούτου ἀποτελοῦν συνέχειαν τοῦ ἐν ἔτει 1935 ἐκδοθέντος πρώτου τεύχους, διευκολύνει τὸν ἀμοίρον τῆς λατινικῆς ἑλληνισθῆσαν ἀναγνώστην ἵνα γνωρίσῃ ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων ἔργων τοῦ μεγαλυτέρου τῶν σχολαστικῶν τῆς Δύσεως, τοῦ ὁποῖου αἱ συγγραφὰι ἐδῶκαν τὴν ἑκφρασίαν καὶ ἀποτελοῦσι τὴν θάσιν τῆς δογματικῆς διατυπώσεως τῆς διδασκαλίας τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Θερμαὶ ὡς ἐκ τούτου ὄφελον εἰς τὸν ἀκαταπόνητον σ. εὐχαριστίαι καὶ εὐχαί, ἵνα τῷ δοθῇ ὁ καιρὸς καὶ τὰ μέσα ὅπως ἐξελληνισθῇ ὁλόκληρον τὸ ἔργον, οὐ ἤρξατο τὴν μετάφρασιν. Κ.

## — Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

### ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

#### Ἱ. Μητροπόλις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 46 παραγρ. 2 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2200)1940 προκειμένου ν' ἀνακηρυχθῇ ὑποψήφιος ἐφημέριος διὰ τὴν χηρεύσαν ἑνορίαν Ἀστροῦς Ἀγίου Ἰωάννου, προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἱερατευθῶσιν ἐν αὐτοῖς, ὅπως ἐντός μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν δι' αἰτήσεώς των τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά. Ἐν Τριπόλει τῆς 9ῆς Ἀπριλίου 1940. † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός.

#### Ἱ. Μητροπόλις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ἑφιν τὸ ἄρθρον 46 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2200)40 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βου-

λομένους νὰ καταλάβωσι τὴν χηρεύσαν θέσιν τακτικῆς ἐφημερίας τῆς κοινότητος Νέας Μηχανιώνας, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου νὰ προβῶσιν εἰς ἀνακτὴν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἑνορίαν αὐτήν. Ἐν Θεσσαλονικῇ τῆς 18 Ἀπριλίου 1940 † ὁ Θεσσαλονικῆς Γεννάδιος.

#### Ἱ. Μητροπόλις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης

Χηρευούσης τῆς ἑνορίας Κορυφούλας καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν συμφώνως τῷ νόμῳ 2200)1940 αἰτήσιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν διὰ νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀνακτὴν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων. Ἀπαραιτήτως τυγχάνει τὸ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων. Ἐν Πρεβέζῃ τῆς 17 Ἀπριλίου 1940 † ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Ἀνδρέας.

#### Ἱ. Μητροπόλις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 47 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 § 1 ἔδαφ. 6', τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα ἕτοι τριετείς τοὐλάχιστον φοιτητὰ Πανεπιστημίου ἢ ἀπόφοιτοι ἱερατικῶν σχολῶν ἢ χειροτονημένοι ἤδη δημοδιδάσκαλοι ἢ ἀπόφοιτοι Γυμνασίων ὅπως καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν ἐφημερίου τοῦ ἱ. ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου (Νεκροταφεῖον, ἐν Κοζάνῃ) ἵνα ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσιν μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 48 τοῦ ἰδίου νόμου διὰ τὰ περαιτέρω.

Χηρευοῦσιν τῶν θέσεων τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν 1) Σιδερά—Κτενᾶ 2) Κοσινιάς 3) Φτελιάς—Γαλλιάνας 4) Βαθυλάκκου—Ἀμυδαλά 5) Λάβας 6) Λαζαράδων 7) Βογγοπέτρας καὶ 8) Κήπου, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀν. νόμου 2200)1940 ὀριζόμενα προσόντα ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ἀνωτέρω νόμου προβλεπόμενα πιστοποιητικά. Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὰς ἄνω χηρευούσας θέσεις δεόντες ἔχωσι τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 47 παραγρ. 1 ἔδαφ. δ' καὶ ε' τοῦ ἰδίου νόμου, εἰς φοιτήσιν ἐν προπαρασκευαστικῇ σχολῇ ὑποχρεομένων μόνον τῶν ὑποψηφίων Βαθυλάκκου καὶ Λάβας. Ἐν Κοζάνῃ τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1940 † ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Ἰωακείμ.

#### Ἱ. Μητροπόλις Φλωρίνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρ. 63 τοῦ ἀ. ν. 2200)1940 προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν τακτικοῦ ἱεροδικάνου ἐν τῇ ἱ. Ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ἀμυνταίου καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω νόμου ὀριζόμενα προσόντα ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ἀνωτέρω νόμου ὀριζόμενα ἔγγραφα. Ἐν Φλωρίνῃ τῆς 22 Ἀπριλίου 1940 † ὁ Φλωρίνης Βασίλειος.

#### Ἱ. Μητροπόλις Κρήτης.

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 2200 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἑνορίας Καβροχωρίου—Γάζι, Μαλεβουζίου, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντός ἐνός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα, προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνακτὴν ὑποψηφίων πρὸ πληρωσῆν τῆς ἀνωτέρω χηρευούσης θέσεως. Ἐν Ἡρακλεῖῳ τῆς 19 Ἀπριλίου 1940.

Ὁ Κρήτης Τιμόθεος.

Ἐμβάσματα καὶ συγδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου ἀπευθύνονται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν Διαχειριστὴν κ. **Νικήτ. Σταθόπουλον**, ὅπισθεν αὐτῆς σημειουμένου τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἀποστέλεται.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΪΗΣ

Τύποις «Φοίνικος», ὁδὸς Λεωννάτου 4.—Τηλ. 54-229